

Nr 182.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till viss ändring i gällande tulltaxa m. m.; given Stockholms slott den 8 mars 1946.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gunnar Myrdal.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 mars 1946.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Myrdal, anmäler efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena samt cheferna för finans- och kommunikationsdepartementen fråga om *ändrade bestämmelser rörande tulltaxering av vissa spinntrådar* samt anför därvid följande.

Inom elektrotekniken användas för vissa ändamål ledningssnören, innehållande mycket böjliga ledare, som äro tvinnade av ett antal s. k. spinntrådar och isolerade genom omspinning och omflätning av spånadsvara. Spinntrådarna bestå av en kärna av garn, omkring vilken i jämn och tät spiral lindats en platt tråd av metall (seg brons, kadmiumkoppar eller annan lämplig metallegering) med en bredd av några tiondels millimeter.

Enkla spinsttrådar och av dylika trådar tvinnade ledare utan isolering tulltaxeras enligt nr 612 i tulltaxan (statistiskt nr 1175), som upptager gulddragartråd, ävensom paljetter och kantiljer, oavsett materialets beskaffenhet, med tull av 600 kronor för 100 kilogram jämte tilläggstull av 300 kronor för 100 kilogram enligt förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa. Med spånadsämne isolerade ledare av spinsttrådar och färdiga snören, innehållande dylika ledare, falla, om trådtjockleken uppgår till högst 0,5 mm, under tulltaxenr 1040 (statistiskt nr 1879: 2), och om trådtjockleken uppgår till mer än 0,5 mm, under tulltaxenr 1041 (statistiskt nr 1880: 2) samt draga en tull av 100 kronor respektive 50 kronor för 100 kilogram.

I en den 26 oktober 1945 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift har *Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson* hemställt om vidtagande av sådana åtgärder, att s. k. gespinst (spinst) för industriell förbrukning snarast möjligt åsättes en tullsats, som bättre överensstämmer med för övrig elektrisk ledningstråd gällande tullsatser.

Till stöd för framställningen har bolaget anfört följande.

Beträffande en inom telefonindustrien använd vara, s. k. gespinstledare (»tinsel conductor») för telefonsnören, bestående av textilkärna omlindad med tunna kopparband och även av flera hoptvinnade dylika gespinsttrådar, har generaltullstyrelsen i varuhandbok med anvisningar till tulltaxa föreskrivit, att statistiskt nr 1175 skall tillämpas. Härigenom kommer nämnda vara med nu gällande tilläggstull att draga en tull av nio kronor per kg. Till jämförelse må nämnas, att färdig elektrisk ledningstråd tullbeskattas med högst en krona per kg.

Bolaget har tidigare självt tillverkat huvudparten av den gespint, som erfordrats för tillgodoseende av det inhemska behovet av telefonsnören. Numera kunna vi dock på grund av det betydligt ökade behovet i Sverige, bl. a. för telegrafstyrelsen, ej längre framställa varan i tillräckliga kvantiteter vid våra fabriker utan hava blivit hänvisade till inköp från utlandet.

Då nyss angivna statistiska nr i tulltaxan huvudsakligen synes omfatta gulddragararbeten och andra till textil- och konfektionsbranschen hörande mer eller mindre lyxbetonade varuslag, har det för oss framstått som en orimlighet, att ett för telefonindustrien avsett halvfabrikat skall i tullhänseende jämställas med nysnämnda varor.

Över bolagets framställning ha, efter remiss, kommerskollegium och generaltullstyrelsen avgivit gemensamt utlåtande. Vid utlåtandet ha fogats yttranden från telegrafstyrelsen, statens industrikommission och Sveriges elektroindustriförening.

Telegrafstyrelsen tillstyrker bolagets framställning. Efter att ha erinrat om de gällande tullsatserna för färdiga telefonsnören och gespinstledare till sådana snören anför styrelsen bland annat följande.

Skillnaden mellan respektive tulltaxebelopp är anmärkningsvärd och torde sannolikt icke kunna förklaras på annat sätt än, att den för ledaren till telefonsnören avsedda gespinsten av förbiseende kommer att inrangeras under mer eller mindre lyxbetonade varuslag (gulddragararbeten för textil- och konfektionsbranschen). Telegrafstyrelsen har tidigare icke haft anledning att

påkalla ändring i här förevarande fall, då telegrafverket icke importerat den i snörena ingående gespinstledaren och först i dagarna inköpt från utlandet ett mindre parti färdiga snören. Telegrafverket har tidigare täckt sitt behov av telefonsnören genom inköp från Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson. Sålunda upphandlade telegrafverkets verkstad under år 1944 apparat-, mikro-telefon-, hörtelefon- och växelsnören för en sammanlagd inköpskostnad av 405 600 kronor. För att belysa oöverensstämmelsen i nu gällande tulltaxa må nämnas att därest telegrafverket upphandlat de färdiga telefonsnörena från utlandet skulle tullkostnaden för ifrågavarande kvantitet ha uppgått till ca 13 000 kronor, medan densamma vid import av enbart de i telefonsnörena ingående gespinstledarna skulle ha uppgått till ca 50 000 kronor, således till ca fyra gånger högre belopp än för kompletta snören.

Statens industrikommission samt *Sveriges elektroindustriförening* tillstyrka bolagets framställning.

I sitt gemensamma utlåtande anföra *kommerskollegium* och *generaltullstyrelsen* bland annat följande.

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen finna, att den tull, som utgår för gulddragartråd, uppenbarligen icke är avpassad för varor med teknisk användning. Nu ifrågavarande spinsttrådar utgöra emellertid en vara av samma beskaffenhet som gulddragartråd, avsedd för prydnadsändamål, och måste följaktligen enligt gällande bestämmelser bliva hänförliga till förut nämnda tulltaxenr 612. Tullmyndigheterna hava dock ansett sig kunna taga hänsyn till varans tillämnade användning såtillvida, att hoptvinnade spinsttrådar utan isolering likställas med gulddragartråd och sålunda beläggas med en tull av 900 kronor för 100 kilogram, under det att motsvarande artiklar för prydnadsändamål hänföras till tulltaxenr 614 (statistiskt nr 1177), vilket nummer omfattar vissa andra spånadsvaror i förening med finare metalltråd än gulddragartråd, med tull av 3 000 kronor för 100 kilogram. Enligt vad ämbetsverken inhämtat skulle värdet å hoptvinnade spinsttrådar utan isolering för närvarande utgöra 1 400 à 1 500 kronor för 100 kilogram. Den nu utgående tullen skulle sålunda motsvara minst 60 procent av varans värde. Det förhållandet, att ifrågavarande halvfabrikat drager en tull av 900 kronor, under det att varan, överspunnen med spånadsämne, liksom även de färdiga ledningssnörena äro åsatta en tull av 100 kronor för 100 kilogram måste vidare anses otillfredsställande ur flera synpunkter. På grund härav och då verkställd utredning visat, att något intresse för bibehållande av den nuvarande höga tullen å enkla eller hoptvinnade spinsttrådar till ledningssnören icke förefinnes inom ifrågavarande bransch, anse ämbetsverken sig böra tillstyrka en nedsättning av denna tull, förslagsvis till samma belopp, som nu utgår för ledningssnören enligt förut nämnda tulltaxenr 1040 eller 100 kronor för 100 kilogram. Då i fråga om gespinst importbehovet efter vad ämbetsverken inhämtat för närvarande kan uppskattas till högst 8 000 kilogram per år, torde en sådan nedsättning ur statsfinansiell synpunkt visserligen med hänsyn till tullinkomsternas nuvarande storlek icke vara utan betydelse men likväl icke behöva möta allt för stora betänkligheter.

En svårighet vid genomförande av den nu förordade tullnedsättningen ligger emellertid däri, att de åsyftade varorna icke kunna efter sitt utseende eller sin beskaffenhet i övrigt med säkerhet skiljas från motsvarande artiklar för prydnadsändamål. De för elektrotekniskt ändamål avsedda trådarna äro visserligen i regel tillverkade av en kopparlegering, vars rödaktiga färgton torde göra dem mindre lämpade för användning som garneringsmaterial. Även mässing och metallegeringar, som hava guld- eller silverglans, lära

emellertid kunna komma till användning i spinsttrådar. Det torde därför bliva nödvändigt att grunda tillämpningen av den lägre tullen på ett intygsförfarande. En sådan ordning är visserligen ur principiella synpunkter mindre tilltalande men tillämpas redan i fråga om vissa andra varuslag, t. ex. tvätt-, appretur- och uppblöttningsmedel, avsedda för användning inom vissa industrier och omnämnda i en till tulltaxenr 269 (statistiskt nr 602) fogad anmärkning. I tulltaxan torde sålunda, om sökandens framställning skall kunna ur tulltekniska synpunkter tillgodoses, under nr 612 böra intagas en anmärkning av innebörd, att dit hänförlig vara, som är avsedd uteslutande för tillverkning av elektriska ledningssnören, skall draga en tull av 100 kronor för 100 kilogram. Härjämte bör det varuslag, för vilket nedsättning av den eljest utgående tullen sålunda skulle kunna medgivas, upptagas i 21 § kungörelsen den 29 november 1929 (nr 373) med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen, vilket författningsrum innefattar närmare bestämmelser om intygsförfarandet.

Departements-
chefen.

Med hänsyn till vad i ärendet anförts förordar jag, att tullen å enkla och hoptvinnade spinsttrådar till elektriska ledningssnören nedsättes till 100 kronor för 100 kilogram. Tullnedsättningen synes lämpligen kunna genomföras på sätt kommerskollegium och generaltullstyrelsen föreslagit. Till förebyggande av missförstånd torde emellertid därjämte i förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa under nr 612 böra intagas en anmärkning av innehåll, att tilläggstull icke skall utgå för nyss angivna spinsttrådar. Det torde böra ankomma på Kung. Maj:t att bestämma dag för ikraftträdandet av ändringarna i tulltaxan och förordningen med tillägg till denna.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels antaga följande förslag till ändring i den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan:

		Tull för 100 kg kronor
612	Spånadsvaror — — — inbegripna: gulddragartråd; — — — beskaftenhet E	600: —
	<i>Anm.</i> Till detta nummer hänförlig vara, som är avsedd uteslutande för tillverkning av elektriska ledningssnören, drager en tull av 100 kr. för 100 kg.	

dels antaga följande förslag till ändring i förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa:

Tulltaxe- nr	Statis- tiskt nr	V a r u s l a g	Tilläggs- tull för 100 kg kronor	Tull för 100 kg kronor
612	1175	Spånadsvaror — — — inbe- gripna: gulddragartråd; — — — be- skaffenhet E <i>Anm.</i> För vara, som är hänförlig till detta nummer och som är avsedd uteslutande för tillverkning av elek- triska ledningssnören, skall tilläggs- tull icke utgå.	300:—	

dels ock förklara, att dessa ändringar skola träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdna hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Siegmund Vogel.